

Pri príležitosti Roka svätého Jozefa (II) – vybrané texty

Vybrané texty sv. Josemaríu
Escrivá o sv. Jozefovi.

19.06.2021

Íst s Kristom – V Jozefovej dielni

Celá Cirkev uznáva svätého Jozefa za svojho ochrancu a patróna. Po stáročia sa o ňom hovorilo — pri zdôrazňovaní rôznych aspektov jeho života — ako o človeku, ktorý bol neustále verný poslaniu, čo mu Boh zveril. Preto ho už veľa rokov rád

vzývam láskavým titulom: *Náš Otec a Pán*.

Viera, láska, nádej, — to sú základné piliere života svätého Jozefa, ako aj kresťanského života vôbec. Oddanosť svätého Jozefa je akoby utkaná z vernej lásky, z láskyplnej viery a z dôverujúcej nádeje. Preto je jeho sviatok dobrou príležitosťou na to, aby sme si všetci obnovili svoju oddanosť kresťanskému povolaniu, ktoré Pán každému z nás udelil.

Keď človek úprimne túži žiť z viery, lásky a nádeje, potom obnovenie oddanosti neznamená, že by sa vracal k niečomu, čo bolo zanedbané. Ak máme vieru, lásku a nádej, obnovenie znamená — napriek osobným chybám, pádom a slabostiam — zotrvať v Božích rukách: je potvrdením cesty vernosti. Obnovenie oddanosti, opakujem, je obnovením vernosti tomu, čo od nás chce Pán: milovať skutkami.

Tomu nás učí aj život svätého Jozefa: život prostý, normálny, obyčajný, skladajúci sa z rokov vždy rovnakej práce, z ľudskej stránky jednotvárných dní, ktoré plynú jeden za druhým. Veľakrát som nad tým rozmýšľal, keď som rozjímal o postave svätého Jozefa, a toto je vlastne jeden z dôvodov, prečo ho mám v takej osobitnej úcte.

Pre svätého Jozefa bol Ježišov život postupným objavovaním vlastného povolania. Už predtým sme spomenuli tie prvé roky, plné zdanlivo kontrastujúcich okolností: Ježišovo oslavovanie a útek, vznešenosť mudrcov a biedu maštale, spev anjelov a mlčanie ľudí. Keď prišla chvíľa predstaviť Dieťa v chráme, Jozef, ako skromnú obeť prinášajúci pár hrdličiek vidí, ako Simeon a Anna vyhlasujú, že Ježiš je Mesiáš. *Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo* (Lk 2, 33), píše svätý Lukáš. Neskôr, keď bez

vedomia Márie a Jozefa zostáva Ježiš v chráme, tento evanjelista hovorí, že keď ho po troch dňoch hľadania našli, *strpli od údivu* (Lk 2, 48).

Jozef sa diví, Jozef žasne. Boh mu odhaľuje svoje zámery a on sa ich snaží pochopiť. Ako každá duša, ktorá chce nasledovať Ježiša zblízka, ihneď odhalí, že nie je možné kráčať pohodlným krokom, že rutina tu nemá miesto. Pretože Boh sa neuspokojí so zotrvávaním na dosiahnutej úrovni, so žiadnym odpočívaním na vavrínoch v tom, čo už máme. Vyžaduje stále viac a jeho cesty sú iné ako naše ľudské cesty. Svätý Jozef — tak, ako žiaden iný človek pred ním ani po ňom — sa od Ježiša naučil byť pozorným pri rozpoznávaní zázračných Božích diel, a naučil sa mať dušu i srdce otvorené.

Učiteľ duchovného života, robotník oddaný svojej práci, verný Boží

služobník, neustále po Ježišovom boku — to je Jozef. *Ite ad Ioseph*. Od svätého Jozefa sa kresťan naučí, čo to znamená patriť Bohu a zároveň byť plne medzi ľuďmi, posväcujúc svet. Chodte za Jozefom a nájdete Ježiša. Chodte za Jozefom a nájdete Máriu, ktorá útulnú nazaretskú dielňu vždy naplňala pokojom.

Cesta

559. Svätý Jozef, Kristov pozemský otec, je aj tvojím otcom a pánom. — Utekaj sa k nemu.

561. Svätá Terézia vo svojom životopise o svätom Jozefovi napísala: Kto nenachádza učiteľa, ktorý by ho naučil modliť sa, nech si vezme za učiteľa tohto slávneho svätca a nepomýli si cestu.“ — Je to rada skúsenej duše. Nasleduj ju.

Vyhňa

551. Svätý Jozef. Nemôžeme milovať Ježiša a Máriu, ak nemilujeme aj svätého Patriarchu.

552. Pozri, koľko dôvodov je na to, aby sme uctievali svätého Jozefa a učili sa z jeho života: bol mužom silnej viery..., staral sa o svoju rodinu, Ježiša a Máriu, namáhavou prácou..., chránil čistotu Márie, ktorá bola jeho manželkou..., mal v úcte — miloval! — Božiu slobodu, ktorá si nielenže vyvolila Pannu Máriu za Matku, ale aj jeho za jej manžela.